

Sygn. akt XXVII Ca 3673/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Robert Zegadło
------------------------	---------------------------

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2016 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **W. R.**

przeciwko (...) **S.A.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W.

z dnia 24 marca 2016 roku, sygn. akt II C 2968/15

1. oddala apelację;

2. zasądza od W. R. na rzecz (...) S.A. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

SSO Robert Zegadło

Sygn. akt *XXVII Ca 3673/16*

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym 7 sierpnia 2015 roku powód W. R. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 1655,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 9 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Nakazem zapłaty z dnia 14 sierpnia 2015 roku wydanym w postępowaniu upominawczym referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w W. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia, wniesionym 18 września 2015 roku, pozwane (...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 24 marca 2016 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Od powyższego orzeczenia powód wniósł apelację zaskarżając je w całości oraz zarzucając naruszenie:

1. prawa materialnego poprzez błędną interpretację terminu wymagalności roszczenia określonego art. 5 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 1 (2) rozporządzenia (WE) 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku.
2. prawa procesowego, to jest art. 229 oraz art. 230 Kodeksu postępowania cywilnego poprzez pominięcie istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, faktów przyznanych przez pozwaną i nie kwestionowanych w toku postępowania, dotyczących terminów płatności oraz związaną z ich" uchybieniem należnością odsetkową.
3. prawa materialnego, to jest art. 451 Kodeksu cywilnego, poprzez pominięcie prawa strony powodowej do zaksięgowania otrzymanej wpłaty w pierwszej kolejności na poczet roszczenia odsetkowego;
4. art. 100 Kodeksu postępowania cywilnego poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uznanie strony powodowej za stronę wyłącznie przegrywającą postępowanie.

Wobec powyżej przedstawionych zarzutów, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- a) zasądzenie na rzecz strony powodowej kwoty 205,77 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lipca 2015 roku do dnia zapłaty;
- b) zmianę punktu drugiego wyroku poprzez zasądzenie na rzecz strony pozwanej od strony powodowej kwoty 459,89 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
- c) zasądzenie od pozwanej spółki akcyjnej (...) na rzecz strony powodowej kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem drugiej instancji w dwukrotności kwoty wynikającej z norm przepisanych.

Alternatywnie apelujący wniósł o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi I instancji.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona, ponieważ żaden z zarzutów nie może prowadzić do korekty zaskarżonego wyroku, który w ocenie Sądu odwoławczego jest trafny.

Ustalenia faktyczne Sądu I instancji poczynione zostały prawidłowo, na podstawie właściwie ocenionego materiału dowodowego, bez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów. Z tego względu Sąd Okręgowy podziela je w całości i przyjmuje za własne.

Zdaniem Sądu Okręgowego, powód w apelacji dokonuje jedynie polemiki z orzeczeniem Sądu I instancji i podnosi tożsame argumenty jak w pozwie oraz na wcześniejszym etapie postępowania.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy słusznie ustalił, że w dniu 28 lipca 2015 roku pozwany dokonał zapłaty na rzecz powoda kwoty 1647,80 zł stanowiącej równowartości żądanej kwoty 400 Euro. W sytuacji, kiedy powód nie cofnął pozwu w części dotyczącej kwoty 1647,80 zł, mimo jej zapłaty, zasadne było jej oddalenie.

Przechodząc w tym miejscu do zarzutów apelacji w zakresie ustalenia terminu wymagalności roszczenia i możliwości zaliczenia przez powoda uiszczonej przez pozwanego kwoty na poczet odsetek wskazać należy, że powód nie wykazał, że jego roszczenie jest wymagalne od daty wcześniejszej niż przyjęta w zaskarżonym wyroku, a w szczególności, że może naliczać odsetki od dnia następnego po dniu, w którym odbył się spóźniony lot. Podstawę prawną rozstrzygnięcia o odsetkach stanowi art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby

opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Termin spełnienia świadczenia głównego określany jest zgodnie z art. 455 k.c. Dłużnik opóźnia się z wykonaniem zobowiązania, gdy nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym lub wynikającym z właściwości zobowiązania, a w przypadku gdy termin nie zostanie w taki sposób oznaczony, jeśli nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Nie można przyjąć, aby świadczenie odszkodowawcze wynikające z art. 7 rozporządzenia (WE) 261/2004 było wymagalne bez zgłoszenia odpowiedniego żądania przez pasażera – w przeciwieństwie do świadczeń z zakresu „opieki nad pasażerami”. Brak jest bowiem podstaw do twierdzenia, że w zakresie dochodzenia świadczenia odszkodowawczego przepisy rozporządzenia uchylają ogólne zasady prawa cywilnego obowiązującego w państwach członkowskich. O tym, że do jego wypłaty potrzebny jest wniosek pasażera świadczy też art. 14 rozporządzenia statuujący obowiązek informowania pasażerów o przysługujących im prawach. Świadczenie to staje się więc wymagalne niezwłocznie po wezwaniu ze strony wierzyciela.

Z okoliczności sprawy wynika, że powód wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie, skoro w wyniku postępowania reklamacyjnego odszkodowanie zostało wypłacone. Jednakże wobec niewykazania, kiedy to nastąpiło, nie można ustalić daty wymagalności tego świadczenia i daty, od kiedy powód mógł żądać odsetek za czas opóźnienia.

Niezależnie od tego, iż nie wiadomo, ile czasu trwało postępowanie reklamacyjne, strona pozwana ma też rację wskazując, że użytego w art. 455 k.c. terminu „niezwłocznie” nie należy utożsamiać z terminem natychmiastowym, termin „niezwłocznie” oznacza bowiem termin realny, mający na względzie okoliczności sprawy, a także regulacje zawarte w art. 354 i art. 355 k.c.

Wbrew twierdzeniom apelującego brak było zatem podstaw do zaliczenia części wypłaconej przez pozwanego, a mianowicie kwoty 205,77 zł na poczet odsetek.

Wobec powyższych okoliczności na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił apelację jako nieuzasadnioną. O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. uwzględniając wynik postępowania odwoławczego.

SSO Robert Zegadło